

பாரதியார் உலககவி! அகத்தில் அன்பும்
 பரந்தாயர்ந்த அறிவினிலே ஓளியும் வாயந்தோர்!
 ஓர்புரூகக் கொழுநாட்டுக் கரிய தான
 ஓட்டசை சாண் நினபைபுடையர் அல்லர். மற்றும்
 வீரர் அவர்! மக்களிலே மலேகீழ் என்று
 விளங்குவதைக் கிள்ளிவிட வணேட்டும் என்பார்!
 சீராயர்ந்த கவிஞரிடம் எதிர்பார்க்கின்ற
 சமீபநிலை எல்லாமும் அவர்பாறக் கண்டோம்.

அகத்திலுறும் எண்ணங்கள், உலகின் இன்னல்
 அறுப்பவகைகள்; புதியவகைகள்; அவற்றையெல்லாம்
 திகழ்பார்க்குப் பாரதியார் எடுத்துச் சொல்வார்
 தெளிவாக, அழகாக, உண்மையாக!
 மகத்தினிலே களையிழந்த மக்கள் தம்மை
 மனமுகத்தும் சலியாத வீரராகப்
 புகுத்துமொழிப் பேச்செல்லாம் பொன்னியாற்றுப்
 புனல்போலத் தொடர்வதுண்டாம் அன்னார் பாட்டில்.

பழையநடை, பழங்கவிதை, பழந்தமிழ்நிலை,
 பார்த்தழிபு பாரதியார் உயர்ந்தாரில்லை;
 பொழிந்திடுசுவை வியுள்ளம் கவிதையுள்ளம்
 பிண்டிருந்த பாரதியா ராலே இந்நாள
 அழிந்தியிருந்த திட்டதமிழ் எழுந்ததென்றே
 ஆணையிட்டுச் சொல்லிடுவோம் அன்னமை தில்.
 அழகொளிசேர் பாரதியார் கவிதை தன்னை
 அறிந்திலதே புவியென்றால் புவியென்றே குற்றம்!

கிராமியம் நன்னாகரிகம் பாடி வதைத்தார்
 கீர்த்தியுறத் தசீயம் சித்தரித்தார்
 சராசரம் சேர்வெளிகுகத்தென்றாய்ச் சொன்னார்.
 தங்குதடையற்ற உள்ளம் சமதவ உள்ளம்;
 இராததென ஒன்றில்லாப் பெரிய உள்ளம்!
 இன்புள்ளம் அன்புள்ளம் அன்னார் உள்ளம்!
 தராதலதுப் பாஷைகளில் அண்ணல்தந்த
 தமிழ்ப் பாட்டை மொழிபெயர்த்தால் தெரியும் சதேதி!

ஞானரதம் போலொருநிலை எழுது தற்கு
 நானிலத்தில் ஆளில்லை; கண்ணன் பாட்டுப்
 போல நவிலக் கற்பனைக்குப் போவதெங்கே?
 புதியநெறிப் பாஞ்சாலி சபதம் போலே
 தனினிப்பில் தருபவரயார்? மற்றும் இந்நாள
 ஜெயபேரிகைகொட்டாஎன்றோதிக்
 கபினர்களும் கவலயுத்தை அளவும் வண்ணம்
 கொட்டிவதைத் கவிதைசை எட்டும் காணோம்!

"பார்ப்பானை ஐயரென்ற காலமும் போசு
சேயென்ற பாரதியார் பெற்ற கீர்த்தி
போய்ப்பாழும் கிணற்றினிலே விழாதா என்று
பொழுதெல்லாம் தவங்கிடக்கும் கபட்டத் தாரர்கள்
வரேப்பார்கள்; பாரதியார் வமேப்பென் பார்கள்;
வீணாக உலககவி அன்றென் பார்கள்.
ஊர்ப்புறத்தில் தமக்கான ஒருவனைப்போய்
உயர்கவிஞன் என்பார்கள் வஞ்சகர்கள்.

"சாதிகளே இல்லையடி பாப்பா" என்றார்
"தாழ்ச்சியரசு சிகள் சொல்லல் பாவம்" என்றார்.
சோதிக் கின் "சுத்திரர்க்கோர் நீதி தண்டச்
சோற்றுண்ணும் பார்ப்புக்கு வறேறோர் நீதி"
ஓதியதைப் பாரதியார் வறொத்தார் நாட்டில்
ஓடும் கப்பட்டார் நிலகைக்கு வருந்தி நின்றார்.
பாதிக்கும் படி"பழமமை பழமமை எனப் பீர்
பழமமைஇருந்த திட்டநிலை அறியீர்" என்றார்.

தசேத்தார் நல்லுணர்வு பெறும் பொருட்டும்
சேரியிலே நாளம்முதும் தங்கியுண்டார்.
காசுநந்து கடதைத் தருவில் துலுக்கர் விற்கும்
சிறுணுணவா வாங்கி, அதைக் கனிவாய் உண்டார்.
பசேவந்த வசைபொறுத்தார். நாட்டிற் பல்லோர்
பிறப்பினிலே தாழ்வாயர் வுபசே கின்ற
மோசத்தை நடக்கையினால், எழுத்தால், பசேசால்
மரசுநதை தார்; இங்கிவற்றால் வறும்மை ஏற்றார்.

வயைத்து மாகவிஞர் மறந்தது போனார்;
வதைக்க்குப் பாரதியார் பகவைரனும்
செய்வதென்ன? மலேக்குப் புகழ்ந்தே வந்தார்;
சிலநாட்கள் போகட்டும் எனஇருந்தார்.
உய்யும் வழி கட்டாதிருக்க மெதுவாய் இந்நாள்
உலககவி அல்ல அவர் எனத் தொடங்கி
ஐயர்கவி தகைக்கிழுக்கும் கற்பிக் கின்றார்
அழகாக முடிச்சிவழித்தால் விடுவார் உண்டோ?

[இது அந்நாளில் ஆனந்த விகடனில் "ரா.கி" (கல்கி)யால் பாரதி உலககவி அல்ல
என்றும், அவர் பாடலில் வறொக்கத் தக்கன உள்ளன என்றும், எழுதியதற்கு மறுப்பாக
எழுதப்பட்டது.]

